

۲۰۱۶/۱۲/۰۷

م. نسیم اسیر
ملک الشعراى افغان ها در هجرت

آفرین!

آقای اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان با اشتراک در اجلاس «قلب آسیا» در شهر «امرتسر» هندوستان، کمک

پنجصد ملیون دالری پاکستان را برای بازسازی افغانستان، سخاوتمندانه رد کرد و گفت «این پول را پاکستان برای مهار افراط گرایی مصرف کند، زیرا بدون امنیت هیچ کمکی نمی تواند نیاز مردم افغانستان را برآورده سازد». این تصمیم آقای غنی مورد استقبال گرم اکثر مردم درد رسیده ما که درین سه دهه اخیر شاهد مداخلات صریح پاکستان در همه امور وطن هستند قرار گرفت.

به نظر من هم این بهترین و مناسبترین دست رد زدن، در سینه دشمن مکار و فریبکاری بود که می خواست با تظاهر به کمک دروغین، به جهانیان چهره و رفتار مسالمت آمیز در برابر افغانستان نشان بدهد.

اگر چه از شانزده سال به این طرف دولت ها در افغانستان بر پایه تصمیم گیری در تعیین اشخاص بر اریکه قدرت و امداد های میلیارد دالری جهان استوار است که اگر این تصمیم ها و مددکاری ها نباشد، نظم و نظامی وجود نخواهد داشت و از طرفی هم، استحکام روابط دیپلوماسی حسنه با همسایگان از ضروریات مبرم دولت هاست، اما به عقیده من، رد پنجصد ملیون دالر کمک پاکستان در جریان اجلاس، عمل مناسبی بود در برابر دشمن مزوری که همیشه با دو چهره عمل می کند و با چنین اعمال شیطانی در چشم جهان خاک می پاشد، چنانکه با بدست آوردن هر سال يك و نیم میلیارد دالر از امریکا، برای مبارزه علیه تروریسم، برخلاف، در تقویه و صدور تروریسم به مصرف می رساند، اما برای اغفال و اغوای جهان با چنین لک بخشی ها مبادرت می ورزد.

این عمل آقای غنی به نظر شخص من عاقلانه و بجا بود، تا دوستان چه فرمایند. منظومه ای که با احساس خوشی ازین پیش آمد، ارتجالاً سروده شده است تقدیم می شود:

آفرین، مرد توانا، آفرین
سر بدشمن خم نکردی، خوب شد
از گدا، کومک پذیرفتن خطاست
با شعار دوستی، در دشمنیست
با چنین شیطان، چنین تندی رواست
مشت کوبنده به دندان زدی
در سیاست همت مردانه کن
نام پاکستان معما گشته است
خویش را زین گنده دشمن دور کن
با دو رویی و دورنگی می کند
کاخ امریکا و ناتو هم بسوز
تکیه بر بازوی مرد خویش کن

همتت عالیست و والا، آفرین
سفله اش کردی و رسوا آفرین
زین گدای بیسر و پا، آفرین
این دو روی فتنه پیرا، آفرین
هست تصمیم تو برجا آفرین
تا خجل گردد به دنیا، آفرین
تا به تو گویند تنها آفرین
بشکن این رمز و معما، آفرین
گندگی را کن مداوا، آفرین
مکر و تزویر و هنرها آفرین
تا شود قدرت دو بالا، آفرین
بر اجانب زن چلیپا، آفرین

من نه تنها آفرین گفتم «اسیر»

بشنو از هر پیر و برنا، آفرین

م. نسیم «اسیر» ۰۵ دسمبر ۱۴۰۶م، فرانکفورت